

Распласти́ *гл. св.* распластаю, распушу: Въ небо́го сто́ѣхъ ге-
рекини, распластале си криліето и недвижно стрѣлнале очи въ трева-
та. *Тб. 18.*

Расплати́ *гл. св.* **Расплащамъ** *гл. дл.* уплачу, —иваю всѣмъ.
Та си е собралъ дружина, Та имъ расплати айлаци, Та си дома оти-
доха. *М. 152.* Азъ расплатихъ бѣрчовете си. — Азъ расплатихъ на длѣж-
нидите си. — *са,* расплачу́сь, —иваю́сь: Азъ са расплатихъ съсь сѣхъ-
те. — И той ми остави да си расплащамъ. *Р. 110.*

Расплачу́ **Расплачамъ** (*Мак.*) *гл. св.* **Расплаквамъ** *гл. дл.*
доведу, довожу, трону, трогаю до слезъ, огорчу, —аю, разжалоблю: Бе-
гли біа́тъ у момини дворис, Ке разбіа́тъ момина-та майка, Ке распла-
чатъ момини-отъ татко, —момина-та майка, —момини-те браќа. *М. 559.*
У насъ дѣцата са повива́тъ и расповива́тъ въ продължението на 24
часа по веднашъ, а мокрите постищи, повоете, пелените и йорганче-
та сѣ въ сѣстояние да расплачатъ и камакътъ. *З. 108.* Не дѣйте ме
само расплаква съ вашата недовѣреностъ (*Nur kränke mich nicht ihr
Misträuen*). *Э. Г. 55.* Историѣта на Иакова и Иосифа ме е расплаква-
ла сѣкогажъ (*Sie hat mich immer so gerührt!*) *Рш. 42.* „Многу ке майки
расплачамъ, Многу невѣсти поцарнамъ, Многу юнаци загубамъ“. *М.
223.* Майка ти ща расплача (*упроза*). *Влаик.* Зорни́це, ясна зорни́це,
Защо ми тѣй рѣно изгѣѣ дѣца-та да си расплачеш? *Д. 16, 4—6.* „Акъ
поможитъ да си отгѣниме, Нейзѣ майка не ѣ расплачине“. *М. 105.* — *са,*
расплачу́сь, —киваю́сь: Размыслихме се, какво че оженимъ момиче-то,
па че роди дѣте, и че умрѣ та за това се расплакахме. *Ч. 259.* Сѣи
расплака Ружица девойка. *М. 197.*

Расплещѣ́ *гл. св.* **Расплещквамъ** *гл. дл.* расплющу, —иваю:
На крайчица на положителния полюсъ са приваца едно кѣсче отъ зла-
то расплесканно на танко. *Л. Д. 1876 р. 89.* Умѣсва́тъ тѣсто, кое рас-
плесквѣтъ на кѣргу, и направѣтъ питѣ. *Пк. 36.* Тѣсто-то раздѣля́тъ на
кѣхчета и кѣту го расплещѣ́тъ на малки питѣы, полага́тъ ги на кѣргу.
Пк. 37. А нѣкоя си замѣсва́тъ съ нѣмъ масть и тѣсто, въ кое гужда́тъ
чѣрънъ пиперъ и други благоухання и расплесквѣтъ го на питѣы, кои
пекѣтъ на сухаръ, и употребява́тъ ги за много врѣмя. *Пк. 76.*

Расплета́ *гл. св.* **Расплѣтамъ** *гл. дл.* расплету, распушу, —
скаю связанное, *напр.* чора́не; распутаю: Мурчовица съ платно го по-
крила, Надъ глава му свѣќи запалила, На глава си цѣрно превѣрзала,
И коса си она расплетела. *М. 159.* Легна Бояна да спие́тъ, Отъ
нафолъ ми се умрела И ѣ догледа майка ѣ, Расплети коса нѣтъ
неа, Викна со таги по неа: „Богъ да те прости Бояно!“ *М. 468.* Раз-
сърди се Московска кралица Яхна коня съ коса расплетена. *Д. 42.*